

La Humanitat

Any II : Núm. 159
Barcelona, 13 de maig de 1932

Redacció i Administració, Pelayo, 56 segon :-: Telèfons 16407 i 16408
Impremta: Muntaner, 49 :-: Telèfon 31518

Fundador: LLUIS COMPANYS

"L'ESTAT ES UNA ORDENACIO DE LA CONDUCTA HUMANA. LA DESCENTRALITZACIO, PER AUTONOMIA, REPRESENTA UN CERT TIPUS DE L'ORGANITZACIO ESTATAL I EN EL CONCEPTE DE L'AUTONOMIA CONFLUEIXEN EL PRINCIPI DE LA DESCENTRALITZACIO AMB LA IDEA DE LA DEMOCRACIA, QO ES, DE L'AUTODETERMINACIO."

ALLGEMEINE STAATSLEHRE (1926)
PROF. HANS KELSEN

SOBERANIA I UNITAT

L'ORIGEN DE LES NACIONS ESTA EN EL PACTE

F. Pi i Margall, l'illustre català mestre en la teoria del federalisme, parlant de l'origen de les nacions, en el seu llibre bàsic "Las Nacionalidades", publicat l'any 1876, diu textualment:

"¿Qué es, entonces, lo que legitima la formación de las naciones? Se repite que el derecho; mas ¿dónde está?, ¿quién lo formuló? ¿qué tribunal lo aplica? ¿qué naciones lo tienen por base? ¿qué pueblos lo consultaron jamás al reunirse en un solo cuerpo y en un solo espíritu? El verdadera lazo jurídico de las naciones, hay que desengañarse, es el pacto. Contra la fuerza hay siempre la fuerza, y sobre la fuerza está siempre la soberanía de todo ser humano.

"Es verdaderamente peregrino admitir el pacto como base de las nuevas y no de las viejas naciones. Si, como acabo de probar, es la única base legítima, las naciones que en él no descansan, adolecen, a no dudarlo, de un vicio de origen y se debe corregirlo. Si no es la única, ¿cuál es la otra? La cuestión viene a quedar siempre encerrada en el mismo dilema: o a la fuerza o el pacto.

"Temer que por el pacto se disgreguen en España las provincias es, por fin, abrigar la idea de que permanecen unidas por el solo vínculo de la fuerza."

ANDALUSIA I L'ESTATUT

SEVILLA

En dues hores, d'un salt, l'avió ens portà a Sevilla. La capital andalusa, avui com ahir, és el centre de totes les inquietuds polítiques i socials.

La premsa sevillana ja ha sortit avui combatent l'Estatut, i l'òrgan cavernícola "La Unión" dedica un article de fons, ple de llocs comuns, titolat "Vosaltres Sois". També Albifana fa el que pot dient que l'Esquerra Catalana està composta de maçons i que hi ha que afusellar-los per l'espalla.

Tot aquest moviment de dretes ha trobat ressó en els estudiants, els quals aquest matí han col·locat grans cartells en la Universitat amb inscripcions al·lusives a l'Estatut. Diversos grups d'estudiants s'han estacionat al carrer Soraña i mentre els uns feien deturar els vehicles, els altres amb guix pintaven rètols en les carroceries dels matelxos.

Al mig dia he vist recórrer una manifestació d'escolars, els quals amb guix pintaven a les llunes dels establiments rètols en el mateix sentit. En honor a la veritat, he de dir que aquesta manifestació no arribava a un centenar.

Això ha produït tota mena de comentaris i avui a Sevilla no es parla d'altra cosa, fins l'extrem de que la vaga que té anunciada la C. N. T. per al dia 13 com a protesta de les bases de treball que han estat acordades per a la collita ha passat a segon terme. Es pot afirmar rotundament que aquí tothom parla de l'Estatut però ningú a càlida corda sap el que és. No cal oblidar que Sevilla és una ciutat que té una aristocràcia enemiga del règim, i que el Círcol de Llaoradors és un focus de monàrquics, que aprofiten totes les ocasions que se'ls presenten per a posar obstacles a la bona marxa de la República. Aquesta campanya que

hom fa ara es nascuda a l'esmentat Círcol, els amics del senyor Ventosa.

Malgrat tot, l'impressió és que dintre de pocs dies aquesta atmosfera quedarà reduïda a un pla relatiu i es presentarà amb tota cruïda el verdader problema andalús, que són les bases de treball.

Una novetat he trobat a Sevilla. Són els guàrdies d'assalt. Per cert que els sevillans els han batejat amb el nom de l'insecticida "Flit".

CORDOVA

La pàtria de Romero de Torres dona la impressió d'una gran serenitat. A Còrdova no se sent la passió volcànica de Sevilla. El problema social no és tan agut, la collita es presenta esplèndida i predomina la U. G. T., que compta amb quinze societats a la ciutat, contra quatre que té la C. N. T. En el camp el domini dels socialistes és absolut.

A Còrdova ningú parla de l'Estatut. Hom diria que els té indiferents. Excepte — es natural — el grup dretista, que té però molt poca importància.

Tan sols es parla de la propera "Feria" que preparen als magnífics jardins del passeig de la Victòria, curulls de roses i flors que són una verdadera meravella.

Quan un es troba al "Patio de los Naranjos" o dessota els arcs de la "Mezquita", o passeja per aquests carrers solitaris, plens de bellesa oriental, no estranya que ací es parli poc de política. No es aquesta una ciutat de lluita, és una ciutat de repòs.

Per a meditar, per a somniar...

JOSEP GRAU JASSANS
Còrdova, maig de 1932.

CATALUNYA ÉS UNA NACIÓ I LA SEVA REPÚBLICA UN ESTAT

UNES ATINADES PARAULES DE CASTROVIDO

El vell republicà, Roberto Castrovido, diu en un article titulat "El Estatuto", les següents paraules:

"Reconocer la personalidad equivale a considerar que Cataluña es una nación y su República un Estado. Y para no admitir esa federación de abajo arriba, ese preliminar del pacto, se acudió a la superchería. Se dió el nombre de Generalidad a lo que era y es Estado, y en vez de federar, es decir, de unir, se dió por fracasado el federalismo y se admitió el absurdo de que de Municipios autónomos salgan provincias unitarias que formarán regiones autónomas.

Consecuencias del equívoco del Gobierno y de las Cortes, de la deslealtad de hombres y partidos que, diciéndose federales, aprobaron la Constitución del Estado integral, de los estridores separatistas del buen sentido, de la reflexión y de la realidad han sido

estas algaradas y estos apasionamientos que manejan y explotan los enemigos de la República encaramados en la plataforma del patriotismo para gritar como posesos y encismar como arpias o como demonios.

Y en el Parlamento comenzó el debate sobre el Estatuto con tal serenidad, cortesia mutua, reflexión y buen deseo que las Cortes, juzgándolas por esa sinfonia, se muestran muy superiores en españolismo, en dignidad, en corazón y en cerebro a clases, sociedades, entidades e individualidades que corren estos días la pólvora en abigarrada bullanga."

El senyor Albornoz, diumenge arribarà a Barcelona

El ministre de Justícia, arribarà diumenge, dia 15, a la nostra capital, amb l'express del matí. El senyor Albornoz sortirà immediatament cap a Bienes, en automòbil, acompanyat del governador civil, senyor Moles; el president de l'Audiència, senyor Anguera de Sojo, el general de la quarta divisió, senyor Batet i altres personalitats.

A les onze, tindrà lloc la cerimònia de la continuació de les obres del port de Bienes, i després hi haurà el banquet amb el qual serà obsequiat el senyor Albornoz.

A les tres de la tarda, el ministre de Justícia serà rebut oficialment a Girona. El ministre farà el viatge amb caràcter particular, renunciant a tots els honors que corresponen al seu alt càrrec.

M. OWEN YOUNG
autor del pla de reparació que porta el seu nom, designat pel Partit Democràtic, candidat a la Presidència dels Estats Units

LITERATURA TROGLODITICA

La serenitat de «El Imparcial»

Encara que sigui de passada i sense cap altre fi que el de riure-li una estona, estimem que, per tal d'ajovar l'esbarjo dels lectors i com brillant exemple de literatura troglodítica, podem publicar avui diversos fragments d'un divertit article d'El Imparcial.

Realment, després de llegir-lo, i encara que no es posseï cap altre argument històric de major pes, es comprèn de seguida la incapacitat absoluta d'aquest tipus de mentalitat per a regir la nova estructuració de la República espanyola. Pel seu gust, els estadistes d'El Imparcial acabarien per treure d'Espanya a més de la meitat dels espanyols, reiterant, amb tal proesa, el formidable encert polític, la tàctica governamental tan ben resistida, en virtut de la qual Espanya va manifestar-se incapaç per conviure amb tots els països d'ultramar, als quals va donar la seva llengua i els basaments de llur civilització.

Heus ací, per a poder jutjar amb

certetament de causa, alguns retalls del darrer número arribat a la nostra ciutat. Els lectors podran apreciar el pes de les argumentacions apuntades:

"O NADA O TODO"

"O nada o todo. Si nada, no hay ni que hablar de estatutos, autonomías, mancomunidades y demás argucias de la genticilla de "Els Segadors" y del hecho diferencial y de la cabeza más gorda."

L'EXERCIT D'OCCUPACIO

"Pérdida de la nacionalidad española por todos los catalanes residentes en España.

Limitación del armamento y del ejército de Cataluña para que no le ocurriera lanzarse, nuevos almogávares, a la conquista de Valencia, de las Baleares, o de la Isla de Sicilia, sin permiso de Mussolini esto último."

"MEDIA VUELTA HACIA EL EBRO"
"Bastaría para tener la cobranza

"L'AUTONOMIA ES, SOLAMENT, UNA FORMA ESPECIFICA DE L'ADMINISTRACIO DE L'ESTAT I SERA TANT MES PERFECTA QUANT MES COMPLETA SIGUI LA DESCENTRALITZACIO, ALMENYS DAVANT ELS ORGANS CENTRALS DE L'ESTAT ORGANITZATS AUTOCRATICAMENT."

ALLGEMEINE STAATSLEHRE (1926)
PROF. HANS KELSEN

EL PATRIOTISME DE DESFETES

Anticonstitucionalistes i feixistes, que són un greu perill per a la República

Madrid.— El diari La Tierra publica un article del qual trametem les següents ratlles:

"El ánimo de un ciudadano que no se deje arrastrar por la corriente de las pasiones desbordadas se siente, estos días, turbado.

Hay gentes que parecen escribir bajo el dictado de aquel rey que sólo supo traicionar a España, que se empeñan en sembrar el exterminio, en levantar mares de odio con penachos de rabiosa espuma, en que el cielo límpido que ilumina a España en esos gayos días primaverales sea invadido por una negra nube de rencor, que ruja el trueno y el rayo exterminador de la incomprensión fratricida prenda una llama horrenda en el suelo cálido y pastoral de España.

Y los que escriben así, con ardorosa sed de ver trocada en sangre la tinta negra con que fomentan el odio, un odio vil, son los que llevaron a España a las derrotas imborrables, vendidos tal vez al enemigo que pudo derrotarnos en una fecha de recuerdo triste.

Son los que silenciaron los grandes crímenes abominables, cómplices serviles de un amo comprometido en ellos gravemente.

Son los que callaron las mayores vergüenzas nacionales, ocultando cuidadosamente las grandes responsabilidades de los bandidos de altura, siervos de la monarquía, porque en ella medraba la abyección.

El alma torva de esas turbas que se contorsionan horrorizadas con un gesto trágico al anuncio de un posible progreso, ávida de notabilidad, sedienta de salir a flote de entre las te-

nebroidades de la penumbra que las envuelve, se alza altiva ante España para decirle con truculencia tabernaria:

— ¡Españoles! ¡Guerra al Estatuto! ¡Muera la jarka catalanista!

Y lo que dicen a España, bajo el antifaz endeble de ese verbo patriótico, de ese grito desesperado por el dolor de ver apunhalada su última esperanza de Restauración, es otra cosa:

— ¡Españoles: guerra a Cataluña! ¡Levantemos una tempestad de odios que desencadene las pasiones y la guerra civil! ¡Es la única esperanza que nos queda para hundir la República!

Ignoramos lo que hubiera pasado si esos hombres fuesen republicanos avanzados, comunistas o sindicalistas, y si esos periódicos fuesen defensores del proletariado y la revolución. Tal vez en este momento cruzarían los mares del mundo algunos barcos llevando en su vientre una triste carga de deportados a tierras de angustia y de desolación. Tal vez las cárceles de España se hubiesen llenado ya una vez más, tragando ampliamente las legiones doloridas del proletariado.

¡Quién sabe adónde hubiera llegado en su celo represivo la ley de Defensa de la República!

Pero la suerte ha favorecido esta vez a los beligeros libelistas.

Son monárquicos. Son anticonstitucionalistas y fascistas. Son la reacción. Los mentores de un patriotismo retroactivo sin grandezas, orlado de fracasos.

Si la República y el Parlamento hacen suyo el clamor de ese patriotismo de derrotas, el régimen republicano está perdido como se perdieron Cuba i Filipinas."

DAVANT L'ESTATUT

La classe mèdica s'adreça al Govern de la República

Anit, convocades pel president del Col·legi de Metges de Barcelona, doctor Fontbona, tingué lloc, a l'estatge de dita entitat, una reunió importantíssima.

Totes les entitats mèdiques de Barcelona, la Facultat de Medicina, els cossos mèdics dels nostres hospitals, les revistes professionals, en fi, tot allò que significa un valor positiu dintre les ciències mèdiques, acordaren adreçar una raonada exposició al cap del govern, senyor Azaña, i al direc-

tor general de Sanitat de la República, doctor Pascua, demanant que, d'acord amb el previst per la Constitució, i segons les bases que oportunament s'acordin, sigui a càrrec de la Generalitat de Catalunya l'organització sanitària de la nostra terra.

Acordaren, també, visitar personalment el President de Catalunya, senyor Macià, per a llegir-li el text de l'acord i fer el mateix amb el cap de la minoria parlamentària de Catalunya, senyor Companys, i diputats metges, a fi d'assabentar-los de la important determinació que prengueren en la reunió d'ahir.

Els altres Col·legis Mèdics de Catalunya prendran en seu idèntic acord.

DEMA PASSAT A PORT BOU

Lluís Companys, cap de la minoria parlamentària de Catalunya, a l'Alt Empordà

Diumenge vinent, el nostre il·lustrat amic senyor Lluís Companys, visitarà les comarques de l'Alt Empordà, descausant de les seves tasques parlamentàries en el pintoresc poble de Llançà. El diumenge, a la nit, parlarà, a la Unió Socialista Republicana de Port-Bou, sobre "Els problemes actuals". L'acompanyarà en aquest acte el diputat a la Generalitat de Catalunya, doctor Josep A. Trabat.

La conferència del senyor Companys ha desvetllat extraordinària espectació a Port-Bou, on es desitja tributar-li un entusiasta rebement.